

jest vlastně chystané prodloužení zákona o ochraně nájemníků. Změnou, již možno zaznamenati, jest toliko zkrácení povinností obcí uschovatí vyklizené věci na dobu jednoho roku. Km.

O práva politických vězňů. Odsouzeným podle § 14 a 15 zákona na ochranu republiky, nejsou přiznána práva politických vězňů. Dle oficiální zprávy čsl. tiskové kanceláře prý se zřetelem k danému právnímu stavu. Na poslanecké intervence sdělilo ministerstvo spravedlnosti, že bude nutno otázku upravití novými normami. — Domnívám se, že není zapotřebí nových ustanovení. Práva politických vězňů byla poskytnuta nařízením z 28. X. 1849 odsouzeným pro velezradu, rušení veřejného pokoje atd., kromě toho též pro delikty podle § 302 tr. z. Podle novely z 15. listopadu 1867 přísluší tyto úlevy odsouzeným pro trestné činy podle §§ 58 lit. b, c, 60 atd. tr. z., pokud byly spáchány činy tyto z pohnutí politických. Byla tím vyčerpána celá kategorie trestných činů ohrožujících stát. Zákon na ochranu republiky nahradil ustanovení citovaná v zmíněných normách, částečně novými ustanoveními. Kategorie činů, státu nebezpečných však tím nezmezela ani z nauky, ani z praxe, naopak byla zákonem tím ještě zřejměji od ostatních deliktů odlišena. Sluší proto při právnickém výkladu přiznati úlevy politických vězňů, ovšem odsouzeným podle zákona na ochranu republiky, neboť zákon ten obsahuje vesměs ustanovení, jež se týkají politických deliktů a výhody politických vězňů nebyly zrušeny. Usuzuje-li se o *contrario* z toho, že zákon na ochranu republiky pouze u některých nových svých ustanovení uvedl, že se jimi nahraží určité paragrafy trest. zákona, v nařízení o úlevách vězňů citované a že při ostatních svých ustanoveních tuto okolnost neuvedl, nýbrž pouze stará sestavení zrušil, na to, že sluší přiznati zmíněné úlevy jen těm deliktům, u nichž je výslovná zmínka v nahrazení starých ustanovení a že ostatním deliktům u níž této zmínky není, že výhody politických vězňů přiznány býti nemají, jest to výklad nesprávný, jenž, lípí pouze na slovním vyjádření zákona a nedbá jeho ducha. Při právnickém výkladu, slušelo by rozebrati obsah té které nové normy a porovnatí jej s ustanoveními starými a zjistiti skutečné obsahové nahrazení starých ustanovení a nikoliv jen formální nahrazení ocitováním paragrafů. Tak je známo ku př., že § 302 byl obsahově nahrazen § 14 č. 2 až 5 zák. na ochr. republiky a § 58 tr. z. v části své rovněž § 15 č. 3 zák. na ochr. rep., a je nesprávné proto, že práva politických vězňů se odsouzeným pro tyto paragrafy nepřiznávají. Smyslem nového přeřazení zákona na ochranu republiky je účelnější nové utřídění a nikoliv zavedení nové kategorie trestných činů. Vykládá-li se tedy ustanovení o úlevách politických vězňů restriktivně, přičí se to duchu zákona. Z. R.

LITERATURA.

Vědecká ročenka právnické fakulty Masarykovy university v Brně. Svazek VI. 1927. — Brno, 1927. Ve Sb. sp. právnických. Nákl. Barviče a Novotného, 8°, str. 276. Kč 27.

Prof. dr. Karel Engliš: Státní rozpočet na rok 1928. — Stať Englišova je výtah z všeobecné části důvodové zprávy k rozpočtu na r. 1928. První část této stati obsahuje rozbor rozpočtu po stránce formální. Pro čtenáře abstrahujícího ode vši politiky, je to část nejzajímavější: Engliš uvádí některé úkoly, které se naskytly při konstruování rozpočtu i jejich důmyslné řešení. Jedná se zde o unifikaci rozpočtových norem v jednotný účelný rozpočtový a pak finanční řád. Základ k tomu byl položen rozpočtem na r. 1927, jehož vzor se osvědčil a byl v podstatě dodržen. Rozpočet Podk. Rusí se nevede odděleně. Rozdělení na výdaje řádné a mimořádné zůstává, aby se umožnila nadále dostatečná finanční kontrola při vydáních ostatních resortů. Pro státní podniky bylo vypracováno jednotné rozpočtové schéma. Rozpočtové řády rozeznávají provozní in-